

A.1 Temní bohové 1

Jiří Jersey Buchta

Tento článek se zabývá temnými bohy, tak jak je vidí čtyři mocné cizí postavy Asterionu. Jejich informace nejsou sice zcela přesné a často se do problému vnášejí jejich vlastní názory, nicméně zde uvedený dialog poměrně věrně odráží skutečný stav věcí. Mírné zkreslení, vzniklé stářím zápisu, je jen malou daní za poodhalení a poznání velkých tajemství.

Zápis tohoto rozhovoru, který se udál někdy začátkem sedmého století královského letopočtu na hranicích temné a světlé strany Stínového světa, pořídil Alwarin Bílý a uschoval jej v boševalské knihovně, oddělení přísně utajených spisů.

Alw.: Přišli jste. Dohodu znáte. Její znění se nezměnilo. Souhlasíte s ní?

Vie.: Ano.

Cor.: Souhlasím.

Wan.: Já také.

Alw.: Podle mých informací se dnes na Asterionu, v přírodní nebo astrální úrovni, nachází přes sto temných duší usilujících o to stát se temnými bohy. Mnoho z nich dokáže ovládnout jen malou skupinu lidí, mají ne více jak tři kněze a jejich vlastní síla jen o málo předčí umění schopného kouzelníka či kněze. Jsou pouhými stíny temných bohů, hledající často spojenectví a ochranu u skutečných mocností. Temní bohové je buď přehlížejí, přijmou mezi své služebníky nebo zničí a zmocní se jejich uctívačů.

Cor.: Myslím, že jich bude více, možná až ke dvěma stovkám. Ale většinou stejně nejsou ničím jiným než totemovými božstvy nebo vůdci pomateného kultu fanatiků.

Vie.: Někteří ze stínů temných bohů doplácí na doktrínu, kterou hlásají. Jsou sice schopní strategové, geniální psychologové a charismatictí vůdci, ale jejich vize jsou buď příliš komplikované pro prostý mozek nebo oslovují jen úzkou sociální skupinu, třeba vrahy, žoldáky nebo druidy.

Alw.: Neobjevil se mezi nimi někdo nový od našeho posledního setkání, na nějž by bylo třeba brát zřetel? Stále máme co do činění se sedmi temnými bohy?

Cor.: Dreskan sice čile rozmnožuje řady svých následovníků, ale stále jich má ještě hodně málo. Nicméně se o něj začal zajímat Khar, infiltroval mezi jeho uctívače své lidi. A Hwáin se nějak stáhl ze scény. Ztrácí sílu, jelikož dva ze tří jeho chrámů v Podzemní říši vzali goblini útokem. Asi Ytrakova akce. Nemá Hwáina moc v lásce. Takže nikdo nový.

Alw.: Dobrá, nejdříve obrátíme naši pozornost k nejsilnějšímu a nejmocnějšímu z nich, Kharu Démonovi. Víme už, že odmítl Lamiusův soud kvůli tomu, aby mohl řídit vlastní osud, a to ve všech rovinách bytí. Nelíbila se mu pravidla ustanovená a prosazovaná Sedmnácti bohy, proto jako první z temných uprchl a dvakrát se znovu vtělil na Asterion. Dokáže ovládat skřety, kteří mu věrně slouží, protože jim dává nový smysl bytí a označuje jejich životní cestu za správnou. Kolik má vlastně kněží?

Wan.: Přibližně osmdesát. Možná až sto, těžko říct kolik jich je zalezlých v jeskyních na Lendoru. Ale určitě ne víc. A přes pět set zasvěcenců.

Vie.: Řady jeho uctívačů se počítají na statisíce. Kdyby si Khar usmyslil, dokáže vyvolat další Velké zemětřesení a snad i Novou Apokalypsu. Ale to on nikdy neudělá, ničí jen tak, aby na troskách mohl vládnout, vybudovat si tam své pevnosti a města. I když je jeho obraz duše ztracen a Khar se nechce na Asterion vrátit jiným způsobem než skrze něj, musíme s ním pořád počítat ve všem, co uděláme.

Alw.: Ještě štěstí, že se opravdu vyzná v lidech a ví, komu může svěřit jaký úkol. Kdyby propůjčoval svou moc takovým šilencům jako to dělá Ytrak, nezůstal by na Asterionu kámen na kameni.

Wan.: A jaké jsou jeho současné vztahy s dalšími temnými bohy? Všichni se jej bojí a mají z něj posvátnou bázeň, protože byl první z nich, ale kdo je jeho spojenec a kdo nepřítel?

Cor.: Sandol Kah je mu věrná, ale nestýká se s ním a ani nijak nekomunikuje. Na požádání by mu klidně dala k dispozici i třetinu svých služebníků. Šina by dokázal přesvědčit, aby stál na jeho straně, ale myslím, že to by Khar nikdy neudělal. Šin je fanatik, zaslepený svou vlastní vírou, nedokáže přemýšlet během dění věcí, jde jen slepě za svým vytyčeným cílem. Určitě by s Kharem šla Kanwalla, ta ho obdivuje a ráda by vládla po jeho boku celému Asterionu. I když v poslední době měla tendence dobýt vše vlastními silami a nakonec si podmanit i skřety. Ústa smrti Kharem pohrdají, Ytrak je natolik šílený, že se s ním nedá vůbec vyjednat. Zda by se k němu přidala Gwi, lze jen těžko odhadnout, její fatalismus ji může přivést na jakoukoliv stranu, záleží na tom, jaké vidiny měla poslední noc a co se zjevilo jejím kněžkám při obřadech.

Alw.: Nemyslím, že Khar bude nyní hledat nějaké spojence. Je si jistý svou silou, pokusí se Lendor dobýt sám a pak jednoho po druhém srazit temné bohy na kolena. Pravděpodobně by je pak vydal sarífágům, nemyslím, že by je nechal vládnout ani jako své poddané. Určitě ne Ytraka a Ústa smrti.

Cor.: To je pravda, s Ytrakem je to čím dál horší. Od chvíle, co ten podlý zbabělec a zrádce zešlel, se s ním nedá vůbec jednat. Jeho podoba v přírodním světě je opravdu zruďná, možná ještě víc slizká a nechutná než jeho duše. Z Větrných hor se díky němu stalo neobyvatelné místo. Ještě, že ti jeho blázniví kněží tak často umírají, když provádějí své hony na nové uctíváče. Nebýt goblinů, Ytraka by už dávno vedli sarífágové k Lamiusovi.

Wan.: A jak vlastně Ytrak vypadá?

Cor.: No, těžko to popsat, zkus si představit obří lidské tělo, které prodělalo křivici a poté nepředstavitelně ztloustlo. K tomu přidej pach rozkládajícího se masa, kůži prorostlou lišejníky, popínavými rostlinami a travou a nakonec ještě obličej orghise šklebící se v křečovitých grimasách. Není divu, že Ytrak zešlel, když ti jeho diletantští kněží nedokázali ani pořádně připravit vtělovací kouzlo.

Vie.: Doufám, že ho někdo brzy zabije. Možná tam vyšlu některé ze svých upírů. S Ytrakem mám ještě nevyrovnaný účet.

Alw.: Ytrak je sice nepříjemný, ale nepřilíš podstatný. Vládne strachem, a tak k sobě přitahuje jen zbabělce nebo slaboduché gobliny. Nikdy nedokáže získat ani desetinu Kharovy moci. Z temných bohů je po Gwi nejslabší.

Wan.: Zato Kanwallina moc se začíná rozmáhat stále víc, její stín zastihuje další a další srdce. K naší poušti sice ještě nedosáhl, ale jak mezi elfy ve Zlatém lese, tak v Zemi klidu má své příznivce a uctíváče. Když k tomu přičteme několik rodů trpaslíků, kteří jí slouží už léta, orky z Tary a jižní část Barbarského pobřeží, kde se jí klanějí jak barbaři tak storabové, dává to dohromady skoro padesát tisíc duší. Ani se jim nedívím, když se před nimi nestydatě prochází téměř nahá v tom svém božském těle, do kterého ji přivolali její kněžky. To její charisma a výbušná, impulzivní povaha pokaždé dokáže strhnout masy.

Cor.: Kanwalla si vždycky věřila. Teď se chystá zaútočit na jih Země klidu. Chce ji dostat celou pod svou kontrolu. Vsadila bych se, že to dokáže. Její uctíváči pro noc strávenou v její přítomnosti udělají cokoli. Nedávno prý pronikli až do srdce Marellionu, přes všechny ty hordy nemrtvých. Vrátili se jen dva z padesátihlavé skupiny, ale díky historikům, které vyprávěli po Kanwalliiných orgiích se hned přihlásilo sedmnáct dobrovolníků na další výpravu.

Alw.: Kanwalla nám vždycky dělala starosti. Kdyby se radši držela stranou, jako Sandol Kah, byl by klid. Ale ta její krev ji nenechá na pokoji. Navíc propůjčuje svým kněžkám značnou část své kouzelné moci, takže se proti jejím uctíváčům bojuje velmi nesnadno.

Vie.: Změnilo se vůbec něco ohledně Sandol Kah?

Alw.: Ne, pořád se skrývá v hlubinách moře, které výborně ladí k její chladné a bezcitné povaze. Jen svým nejvěrnějším kněžím dovoluje osobní setkání, před ostatními pečlivě schovává své monstrózní tělo v temnotě u oceánského dna. Sandol Kah nepředstavuje pro Asterion žádné nebezpečí. Sem tam sice její vodní skřeti přepadnou podmořskou vesnici nebo loď plující po hladině, ale jelikož nemá výbojné ambice, nikdy vážně neohroží život na Lendoru, Taře nebo v Podzemní říši. Její bojovníci nad sebou nemají silnou vůli, která by je řídila k nějakému cíli. Ve skutečnosti je Sandol Kah slabá, je až z podivem, že se stala temnou bohyní. Muselo to být zoufalství, co jí pomohlo utéct před sarifágy.

Wan.: Ale kdyby ji Khar dokázal přemluvit ke společnému tažení, Čtyři království by rázem ležela v prachu. Podle hrubých odhadů má dvakrát až třikrát víc uctívačů než Kanwalla a může kdykoliv zaútočit se silou deset tisíc mužů na kterékoliv pobřeží Lendoru nebo Tary. Vodní elfové a ostatní mořské národy přežívají jen díky světlonošům a výhodně postaveným městům, která lze dobře bránit.

Vie.: A jak pokračuje Šinova křížová výprava Lendorem? Slyšel jsem, že v Danérii i Storabsku se jeho přičiněním rozhořely silné nepokoje?

Alw.: Není to tak strašné, jak jsme se původně obávali. Lidé chtějí slyšet jak se jim bude žít lépe a bezpečněji a ne to, co jim Šin vykládá. Komu něco říká Stínový svět, výhody svrnutí Lamiusova soudu nebo otevření portálů do Vnějšího světa? Těch pár čarodějů a kněží sice znamená jistě nepříjemnosti a poměrně velkou moc, ale ta leží v nich samých a ne v Šinovi jako temném bohu. Ve skutečnosti dokáže Šin jen o málo víc, než jeho uctívači. Ale dává jim možnost projít do astrálu a chrání je před sarifágy a bestii Stínového světa.

Wan.: Jakmile Šin přijde na způsob, jak získat na svou stranu prostý lid, bude znamenat nebezpečí srovnatelné s Kharem, možná větší.

Vie.: Také si myslím. Bojovat s někým, kdo může útočit z nehmotných úrovní a skrývat svá nejcitlivější místa v zapadlých koutech Vnějšího světa, svedou jen ti nejschopnější z čarodějů, mnichů a kněží. A ani my nedokáže předpovědět, jaké spojence si odtud může přitáhnout nebo jakou informaci vymámí z duší zemřelých. Arvedané vyrobili i několik velmi smrtících artefaktů a kdyby se o nich Šin dozvěděl, mohl by rázem držet celý Asterion v šachu.

Cor.: Myslím, že Šin nikdy nepřekoná svou pýchu a nesleví ze svých zásad. A to mu nedovolí zjednodušovat své učení tak, aby si získalo podporu prostých lidí. Navíc nemá hmotnou podobu. Ani jeho uctívači nebudou schopni přesvědčit lidi o své pravdě, protože jsou mu příliš podobní. Jde jim především o ně samé, o to, aby oni získali všechno vědění světa a pronikli do všech koutů hmotného i nehmotného Asterionu. Šinovo učení je pro jeho kult klecí, kterou nikdy nebude schopný opustit.

Wan.: I Gwi se uvěznila ve svých vlastních rituálech. Nikdo nedokáže dopředu říct, který sen či vidina se zrodí v její hlavě a určí tak směr jejího dalšího žití. Zaslých jsem jisté řeči, že při vtělovacím rituálu byl mozek vybraného těla mírně poškozen a díky tomu má Gwi občas opravdu podivné, až bizarní vize. Ale možná to je nesmysl, moje zdroje jsou v tomto ohledu značně nespolehlivé.

Vie.: Vzhledem k jednání Gwi bych soudil, že trocha pravdy na tom bude. Před třemi lety se prý chtěla dobrovolně vydat do rukou Sedmnácti bohů, vešla do Stínového světa a byla už v půli cesty, než ji nová vize obrátila zpět. A týden později její uctívači vypálili chrám Lamiusa v Lunenwigu. Spojence a nepřátele mění ze dne na den, věrnost a zásady mají v jejím podání jepičí život. Došla se divím, že se ještě najdou hlupáci, kteří se s ní paktují. Vzpomínka na vyvraždění Suarezského šlechtického rodu z Mořského císařství už asi vybledla z paměti lidí.

Cor.: To byl pěkný masakr. A Gwi ani nepočkala, až spolu dokončí jejich naplánovaný útok na Almendorskou hraniční pevnost. Pozabýjela je všechny během příprav, když spolu probírali strategii nad mapami a zprávami zvědě. Jednoduše měla náhlou vizi, která jí označila Suarezze za nejhorší nepřátele. Když bylo po všem, našli ji kněžky, jak klečí na ze mi, na klíně

položenou hlavu jednoho ze zabitých, a tiše si prozpěvuje nějakou ukolébavku jako starostlivá matka. Její černé šaty přitom byly nasáklé a lepkavé krví.

Vie.: Je až z podivem, že ji uctívá přes dvacet tisíc duší. Její chaotická povaha lidi nějakým způsobem přitahuje, místo aby je odpuzovala. Ale zase jsou její uctívači hodně rozptýleni po celém Asterionu, nikdy jich není pohromadě více jak tři stovky.

Alw.: Posledním z temných bohů, kterého jsme ještě nevzpomněli, jsou Ústa smrti. Už se vám podařilo zjistit jeho pravé jméno?

Wan.: Bohužel ne. Vypadá to, jako by ten člověk neměl minulost. Náhle se tu objevil jako Ústa smrti a předtím „asi“ neexistoval. Ani cesta do Sartaronské věštírny mi nepomohla objasnit tuto záhadu.

Vie.: Stejně záhadná je i jeho současná podoba na Asterionu. Nelze říct, jestli má hmotné tělo nebo používá nějakého projekčního kouzla, aby zobrazil svou astrální podobu. Mluvil jsem se třemi očitými svědky, ale žádný z nich neviděl víc než „nezřetelnou stínovou siluetu zahalenou v mlžném oparu“. Daleko jasněji lze prý vnímat auru smrti, která provází jeho přítomnost.

Cor.: Slyšela jsem o jeho rafinovaných kouzlech, kterými dokáže zhypnotizovat davy. V srdci Podzemní říše se stalo několik případů, kdy jeho kněží zavedli stovky lidí do nitra sopek nebo doupat krvežíznivých bestii, a tam je hromadně obětovali. Zdraví rozum velí myslet si, že by takto měl přijít o své stoupence a ztrácet sílu, ale nevypadá to, že by Ústa smrti slábla.

Wan.: Jeho magie je opravdu temná. Podle neověřených zpráv se snaží přivolat na Asterion nejsilnější myšlenkovou bestii, aby zničila svět. Říká se, že Ústa smrti nechtějí vládnout, ale vše zničit a umřít jako poslední bytost na světě.

Tady zápis končí. V Boševalské knihovně leží podobných svitků vícero a lze jen hádat, jaká tajemství jsou na nich zapsána.